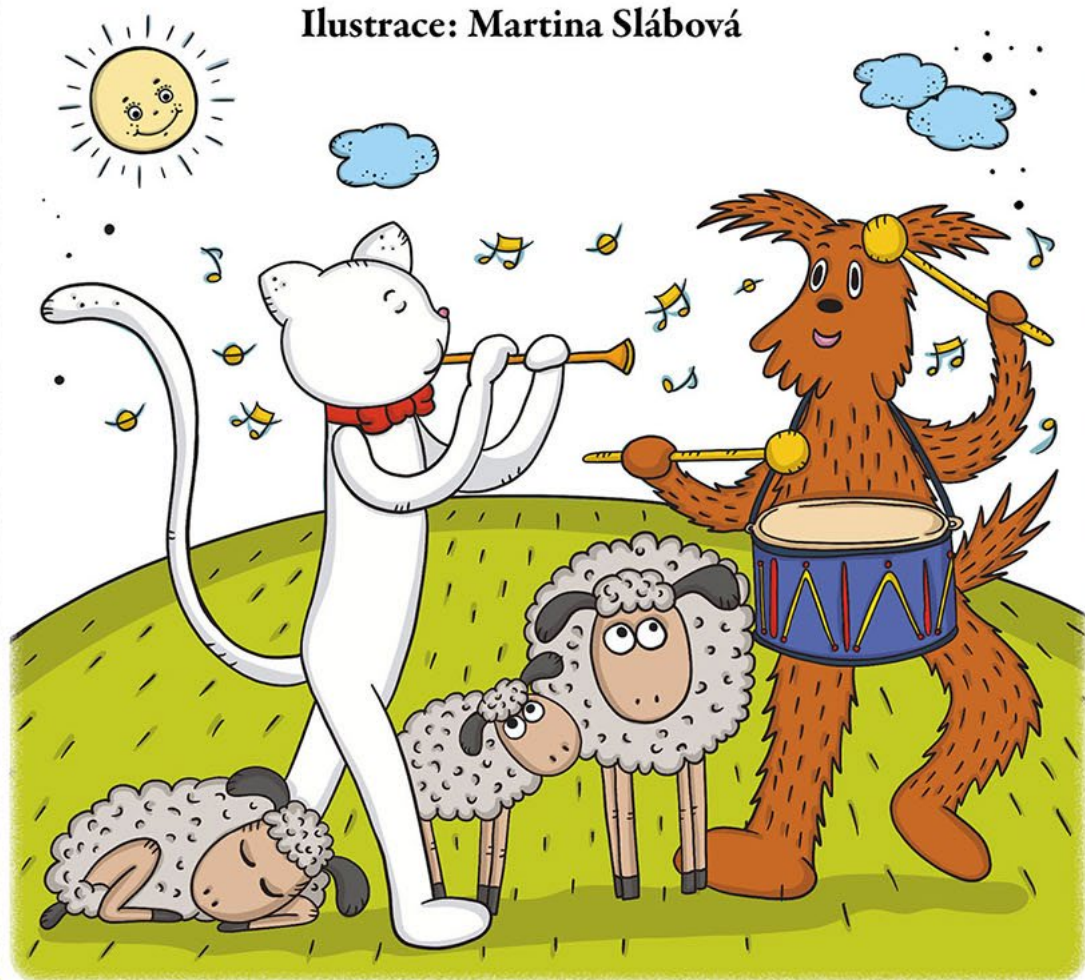

PÍSNÍČKOVÝ PŘÍBĚH PEJSKA A KOČIČKY

Vlasta Hurtíková
Ilustrace: Martina Slábová

Písničkový příběh pejska a kočičky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

edika.

Vlasta Hurtíková
Písničkový příběh pejska a kočičky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

PÍSNÍČKOVÝ PŘÍBĚH PEJSKA A KOČIČKY

Vlasta Hurtíková

edika.

ÚVOD

To bylo tenkrát, když pejsek s kočičkou měli zase letní prázdniny a nevěděli, co si s nimi počít. Takovou vám měli dlouhou chvíli, že si kočička tu dlouhatánskou chvíli namotala do klubíčka a upletla si z ní čepici na zimu. A pejsek si z ní zase uháčkoval novou rohož, poněvadž ta stará už se mu omrzela.

Že tomu nevěříte? No tak se podívejte!

TLUČE BUBENÍČEK

A jak si tak pletou a háčkují z té dlouhé chvíle a pobrukují si při tom všelijaké písničky, kočička dostane nápad. „Pejsku, co kdybychom se naučili hrát na nějaký hudební nástroj? Zpívání nám jde docela pěkně, ale kdybychom k tomu měli hudbu, bylo by to ještě pěknější!“

„To je nápad!“ zajásal pejsek a odhodil háčkování na zem. „Od teď už žádné háčkování, kočička! Beztak mě z toho bolí tlapky a stejně mě to nebaví!“

„Taky už mne to pletení nebaví, pejsku. Však jsem si těmi jehlicemi už několikrát málem oči vypíchla!“

„To je hrůza!“ vyděsí se pejsek. „Co bych si tu s tebou počal, kdybys neměla oči?“

„Na to nechci ani pomyslit, pejsku,“ povídá kočička. „Raději pojďme vymyslet to naše muzicírování.“

„Pravda,“ vzpomene si pejsek. „Ale kde vezmeme takový hudební nástroj? To přece stojí spoustu peněz!“

„Na to jsem už myslela, pejsku. My si ty hudební nástroje vyrobíme sami. Vždyť to přece nemůže být tak těžké!“

„Ano, ano!“ skáče pejsek radostí a už běží do komory.

Kočka vyhlíží, s čím pejsek přijde, a než se nadála, už byl zpátky. V tlapkách nesl dva veliké hrnce, které obrátil dnem vzhůru a položil na zem. „Tak tady máme, kočičko, dva bubny.“

Kočka byla nadšená, že pejsek sehnal tak rychle dva bubny, a odběhla také do komory. Pejsek čeká, co kočička přinese, a za chvíli už běží s vařečkami a podá mu dvě. „Tady máš paličky, pejsku.“

Pejsek pěkně poděkoval a pustil se do bubnování. To vám byl, děti, takový rambajs, že si kočička musela zacpat obě uši, aby neohluchla. „Dost, pejsku, už toho nech!“ volá na pejska, ale ten neslyší a buší do toho hrnce hlava nehlava. Kočičce nezbylo, než vytrhnout pejskovi paličky z tlapek. „Tak takhle by to nešlo!“ zlobí se na něho.

„Nezlob se, kočička, když do mě ti cosi vjelo... nevím co... ale bylo to tak krásné!“

„To je sice hezké, pejsku, ale já jsem kvůli tomu málem přišla o obě uši.“

„Tak budeme bubnovat spolu a třeba to do tebe vjede taky!“

„To sotva,“ kroutí hlavou kočička. „Vždyť víš, že jsem klidnější povahy.“

„Tak to alespoň zkus!“

Kočička si tedy sedla na zem vedle pejska, vzala si do tlapek paličky a začala bubnovat. Nejprve pěkně potichoučku, pak trochu hlasitěji, a nakonec do toho hrnce bušila hlava nehlava. Pejsek se také přidal a to vám byl takový rachot, že si to neumíte ani představit. Dokonce jim z toho rambajsu po stole hrníčky pochodovaly!

„Tak,“ řekla kočička, když přestali, „bubnovat už umíme, teď si k tomu zazpíváme!“

„Ale kterou?“

„No přeci bubnovací!“

„Když mne zrovna žádná nenapadá.“

„To mne taky ne.“

A tak oba přemýšleli a přemýšleli, až si kočička přece jen na jednu vzpomněla. „Tluče bubeníček!“ volá nadšeně. „Ta je přeci bubnovací!“